

2013
51

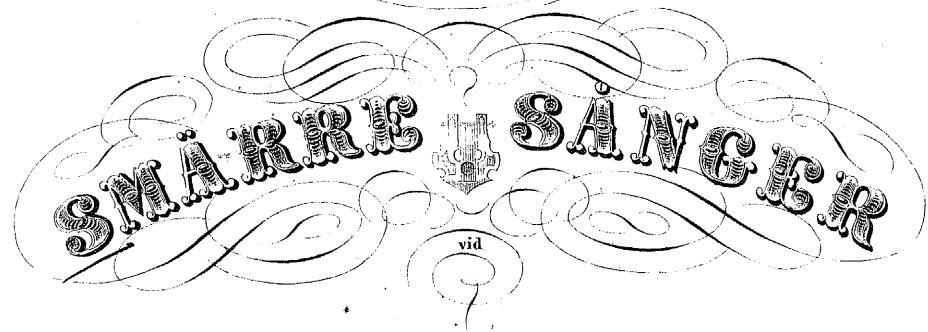
C. C.

J. J. Sand.
J. M. p.t.s

GAVA 1920 från

Prof. K. VALETTINS Sterbhus

F E M

PIANO-FÖRTE

CAROLINE RIDDERSTOLPE,

STOCKHOLM.

Pr. 1 R. B. & C.

Mären.

(Der Frühling)

Ostwald Heine

Allegretto.

Sang

C

Nyss log ur vör lig
Die blau ... en frich ... linge

Piano.

Legeremento.

tul ... ra Bill bld a ö ... gas glans,
au ... gen schaun aus dem Gras her vor

Du sipp ... pa bly ... ga
das sind die lie ... ken

Muse.
jus ... vat som dol ... tar i min kranse, som dol ... tar i min
Ved ... chen die ich zum Strause er hor,

die ich zum Strause ..

Portamento.

kranz.   Jag plae-kar och jag dröm-mer;   Men hör vid sko-gens
 kar   teh pläe-ke sie und den - - ke   und die Ge-dan-ken

bryg.   Hrad tyst min tan- - ke gom-mer   Det sjum - ges gällt i
 all   die mir im Her- - zen seuf- - zm   singt laud die Nach- - ti -

skym.   in tar dan do ad libit.   ty
 gal.   det sjum - - - - - ges gällt i skym.   und
 singt laud - - - - - die Nach- - ti gal

ri tar dan do.

Uppenbarelzen.

5.

Andante.

Sang.

1. En natt ej länge se den hände
2. En engel stod in vid min si... da;
3. Nå skädo här de skara vi... gar;
4. I medelpunkten af mitt hjärta.

på sommernas arm jag väggrad häng,
att ge förkleringen der på.
till himmelfärden anna... de.
Bånhövhet lifvet strömmar ut.

och drömen si na troll... givs
jag fré... ga... de... hur han det
då du din on... da Genius
med allt sin högsta krojd och

Piano.

cresc. *f.* *dim.*

tän... de Sa! Ja! jät... under li... ga sy... ner väg... jag under... li... ga sy... ner
li... da Sa! har? har? har? har?
tein... gar Sa! Ja! att... kom... na... dig... då... lyf... tas... der... vell... jag... vi... sa... dig... till...
smärta Sa! Ja! att... kom... na... dig... då... lyf... tas... der... vell... jag... vi... sa... dig... till...

husingando.

säg mitt hjer ta jag i han den bar ack hu ru un derbart del var.
sä! "du fré gar nyc... ket' var de han men allt jag dock förkla... ra han.
de som bon... var gung du ho... jas upp ned lallua frid in om ditt bröst.
stat haadhan leh air, här väcktes jag, O Engels! tyd migden en gång.

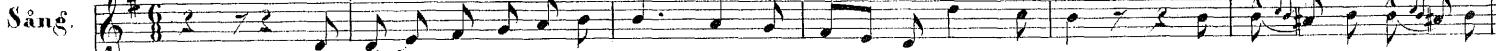
ur Fream tingarne
Sophie L.

Gud vill den ensama tåren!

(Was will die einsame Thräne!)

Ord af Heine.

erac.

Andante un poco mosso.

Hud vill den en-sa-ma tå-ren! Mill o' ga skymmer den. Hon satt der ren läu ga
Was will die en-sa-ma Thrä-ne? sie trödt mir ju den Blick. sie blieb aus al-lan

Piano.

et - - ren, Hon sitt der traget än!
zoi - - ten im mei-nor Aug zu rück.

Wat hu de hon strä-lan de syskon,
Sie hat te viel leuchten de Schwestern.

Ni flyd - - de fridu min
die al - te zer - flor - sen

kind.
sind.

Mig tye has grat
Mit mei-nor Quaten

och fröj der
und Preu-den

förströddla i natt och vind,
zerflossen in Nacht und Wind,

förströd da i
zertor, som in

ten.

ten.

natt och vind.
Nacht und Wind.

Så töckni ga mol - net skymmer De verstandesstjernor små Dem gläd - je och be - hym mer Smugd
Wie ne - bel sind auch zer - Stos - sen die blau en Sterne - tein die mir je - ne Freuden und Qua - leu ge -

in i liger - lata vnd.
lächelt ins Herz hin - cin.

Sa, som ett stolt för vinden
Ach mei ne Lie - be sel. ber
Förstrann och härleb min
zer Stosse wie d - tel Hauch.
Så ur mitt sorgjande
Du al te einsa - me

te - - - ga - - - lo.

ritandando.

ö - - - ga Du trog - na tår för svinn, du trogna, du trog - na tår för svinn!
Thrä - - ne zer - Stos se an - jät - zu auch, zer Stos se, zer Stos se an jät - zu auch.

di - mi - mu - - - en - - do. pp

Ack, täcka flicka!

Graxioso.

Ord af Riddarstad.

Sång.

*du. Ach, täck ha stie ka lät mig så med vin gad smek om
2. Ach, täck ha stie ka lät mig så kve den sa Dina
3. Ach, täck ha stie ka lät mig så dig till mitt hjorta varmt och*

dolee! *s.*

Piano.

ri soluto.

*Plad... dra blomsterkin... den;
top... pars rosen... ke... rel;
tro... last tryce... ka:**Du kan ju tanka så**Det är ej han.**Det är ej**han. Det är blott vox lan-vin-den som smee har mi na kinder så som smee har mina kin... der; som
Det är blott vingrad fjär vil som kys... ser mi na läppar så som kys... ser mina top... parz; som
Det är min e gen tyce ka som tryce ker mig till hjortat så, som tryce ker mig till hjor... tal; som**smekar mi na kin... der så;
trycker mi na top... par så;
trycker mig till hjor... tal så!*

D.S.

Mår och Höst.

9

Lång-samt.

Sång.

Hövlets vår är kort.

mundeshöst är lång.

Hjärta i tar bort.

Trog är snäckans gång.

Piano.

Trog är snäckans gång.

Rosens säng du glad

på en gång slä ut.

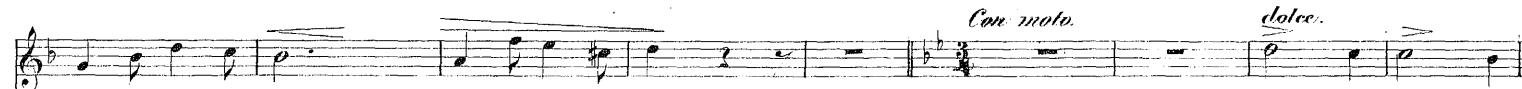
Sig den blad för blad

blekna åt till slut.

blekna åt till slut.

Lif... veta höst lön-

ri... tar... dan

do.

dolce.

Ord av Gralström.

gär,
 Blott en läng - sam död:
 Höret du lät - ta sör
 Di ... nu barn - doms stöd.
 Ing... doms van - ner già
 Sen frän dig sin hos -
 Bla - den gles nu vid i din skö - na

Tempo I.

Tid - nade ros.

Och farväl du hör   strå vän till vän;

Till dess gjeld du dör   Med din sista vän,   med din sist. ta vän.   Kusam i din gång,   längtar du ej

bort?   längtar du ej bort?   är din höst ej läng?   Var din vår ej kort?

Br. hos C.F. Bergström.